

noget betænkeligt at fastholde Ministeriets Begjæring om en Bevilling til denne Grund's Borttagelse, fordi den ligger paa et Sted, hvor den ikke hindrer Benyttelsen af den øvrige Deel af den uddybede Havn, og fordi Borttagelsen absolut vilde foranledige meget bethdeligere Udgifter end selve den Sum, som er forlangt dertil; thi borttages denne Grund, vil den næste Følge deraf blive, at der maa foretages baade bethdelige Bolværksarbejder og bethdelige Opfylningsarbejder ved Kastellet. Derimod er det ganske vist, at, er det nødvendigt, at Grunden tages bort, vil det være billigere at tage den bort i dette Dieblif end til næste Aar; thi da vilde man bespare omtrent 2000 Rd., som det vil koste at føre Dampmuddermaskinen frem og tilbage. Efter de Oplysninger, jeg har kunnet erholde om Nødvendigheden af denne Grund's Borttagelse, er det imidlertid ikke forekommet mig, at der var nogen særdeles presserende Nødvendighed tilstede for at foretage dette Arbejde, og forinden jeg derfor har troet at burde bestræbe mig for at fastholde Bevillingen, har jeg ialtsald ønsket at kunne erholde en stærkere Overbeviisning om Nødvendigheden af Grundens Borttagelse end den, jeg i Diebliffet har. — Angaaende de kongelige Haver har den meget ærede Ordfører gjort de fornødne Bemærkninger, og da Punkterne, under Nr. 31 og 32 i Betænkningen endnu ikke for Diebliffet have været omtalte, skal jeg heller ikke for Diebliffet httre mig derom.

Ordføreren: Efter de Udtalelser, der nu ere faldne fra den høitærede Ministers Side, skal jeg, hvad Frederikshavns Havn angaaer, indskrænke mig til de to korte Bemærkninger, at, hvad enten Grunden tidligere har været bekjendt eller ikke, og hvad enten den burde have været bekjendt eller ikke, er der ikke fra Udvalgets Side i Betænkningen, og heller ikke fra min Side her i Salen, faldet nogen Ytring, der var umotiveret; thi der staaer i Anmærkningerne Sp. 133—134: „Efterat de ovenomhandlede Uddybningsarbejder ere tilendebragte, vil der, efter hvad Ministeriet først iaar er kommet til Rundskaab om, endnu være en Grund tilbage inde i Havnen osv.“ Da man

nu er nødt til at henholde sig til de trykte Anmærkninger, hvad vist Enhver maa indrømme er rigtigt, saa har Udvalget, og jeg, paa Udvalgets Vegne, maattet tale, som jeg har. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at naar Udvalget, paa Grund af det Raad, det har givet, ikke at bevilge Summen, er blevet sammentilnøjet med den, der opfører et Huus og kun benytter Halvdelen deraf, saa har Udvalget ikke anlagt Frederikshavns Havn — jeg har idetmindste ikke været med at gjøre det og har ikke hørt, at nogen Anden af Udvalgets Medlemmer har været med. Grunden har ligget der fra gammel Tid, og der er her kun Tale om, hvormeget man vil benytte til Havnen af de forhaandenværende Localiteter.

Jeg vil dernæst komme til at bruge noget længere Tid for at inøbegaae nogle enkelte Punkter i den høitærede Ministers Foredrag, Fernbanedæsenet vedkommende. Jeg skal da først gjøre opmærksom paa, at, naar den høitærede Minister har meent, at det var uberettiget, naar der i Betænkningen paastodes, at de 11,000 Rd., som ere medgaaede til at betale Renterne af Prioritetslaanet og Omkostningerne ved Selskabets svævende Gjæld, vare opførte under Driftsomkostningerne, da vil man, naar man tager Statsregnskabet for Finantsaaret 1858—59 og seer den Beretning fra Fernbanedirectionen, som er indført i samme, finde Pag. 128, under § 26, A. u. 2, at Indtægterne ved den sjællandske Fernbane have i det paagjældende Aar udgjort 549,260 Rd. 29 Sk.; Driftsudgifterne falde derpaa i 5 Conti, af hvilke den sidste Conto, Renter af Prioritetslaanet, Disconto, o. s. v., udgjør 8,920 Rd. Nu vilde Sagen være ligegyldig, dersom ikke denne Posteringsmaade medførte, at alt eftersom man opfører Renterne af Prioritetslaanet og Disconto under Driftsudgifter eller holder dem ude derfra, vil Reservesondet blive forøget eller formindsket med $\frac{1}{10}$ af det, som Renterne af Prioritetslaanet udgjør mere eller mindre, og Kongeriget's Tilskud formindsket eller forøget netop med samme Sum. Hvilken Maade der nu er den rigtige, skal jeg ikke indlade mig paa i dette Dieblif at afgjøre, men det maa jeg dog paa